

[Pürschel.]

Det siges derom, at det kan betyde en Fare, idet der kan opfores Vaaben, uden at man ved, hvortil disse er tænkt anvendt. Det forstaaer jeg ikke. Man maa saa her tænke sig en helt ny Udvikling af de frivillige Korps, thi om de nu bestaaende Korps og om alle de frivillige Korps, der har bestaaet i Danmarks Historie, og til hvilke der knytter sig saa mange ærefulde Minder, ved man og har altid vidst med fuldkommen Sikkerhed, hvortil disses Vaaben var bestemt. Disse Vaaben er bestemt til i det Øjeblik, den lovlige Stats magt sætter Hæren paa Forsvarsfod, at stille sig til Raadighed for den lovlige Regering i det Øjemed, som denne Regering maatte finde det rigtigt at anvende disse Korps i. Nogen Tvivl i saa Henseende er der overhovedet ikke Plads for, medmindre man vil benægte den historiske Udvikling her i Landet.

De Korps, der bestaar nu, har gennem deres Historie ført Bevis for, at der ikke truer en Fare fra deres Vaaben; om deres Vaaben ved man, hvortil de er bestemt. Ingen er berettiget til at vente sig nogen som helst Støtte fra disse Korps til et hvilket som helst indrepolitisk Formaal. Jeg behøver kun at henvise til, at Akademisk Skyttekorps, som er det ældste Korps, og som har bestaaet siden 1866, under Provisorieaarene holdt sig fuldkommen fri for enhver politisk Diskussion. Der fandtes i selve Provisorieaarene i Akademisk Skyttekorps Folk, hvis Tilstedeværelse dér var den bedste Garanti for, at de var fuldkommen upolitiske. Den afdøde store Venstrefører Christen Berg havde to af sine Sønner som Medlemmer af Akademisk Skyttekorps, bl. a. den senere Indenrigsminister Sigurd Berg, i selve disse Kampeaar.

Og som Linien er lagt da og holdt under store Vanskeligheder, har den altid været holdt i dette Korps, og saaledes holdes den i de andre. Det er en af de Ting, man betragter som hellige og ukrænkelige i Akademisk Skyttekorps, at indre Politik har man intet med at gøre.

Derfor kastes der med disse Ord en Mistanke paa disse Korps, som jeg som gammelt Korpsmedlem har følt mig kaldet til at tilbagevise.

Jeg skal endnu nævne, at disse Korps har faaet Tilslutning fra Folk, om hvis Frisind ingen vil være i Tvivl. Georg Brandes meldte sig i 1861 som Medlem af Akademisk Skytteforening, da den blev oprettet, men meldte sig ud igen. Da Korpsset blev oprettet 1866, meldte Georg Brandes

sig paa ny og blev Korpsmedlem, gjorde aktiv Militærtjeneste. Og hvis man mener, at dette ligger for langt tilbage i Tiden, kan jeg nævne en nulevende, et Medlem af det høje Ministerium; den højtærede Undervisningsminister Hr. Borgbjerg, er, som det vides, Overskytte, har altsaa været Medlem af Akademisk Skyttekorps. Dette maa da være en Garanti for Ministeriet for, at noget samfundsrevolutionerende kan der ikke være i dette Korps.

Jeg har sagt og skal gentage, at der til disse Korps knytter sig mange ærefulde Minder, og jeg regner det for en Ære for disse Korps, at de i 1914 voksede, at det den Gang viste sig, at den Aand, som man har søgt at skabe i Ungdommen i disse Korps, var den rette Aand, den Offervillighedens Aand, som er det eneste, der bærer disse Korps, og det eneste, disse Korps vil. Jeg vil betragte det, jeg havde nær sagt som en Skændsel, om man til Gengæld for denne Offervillighed nu vil sætte paa dem Mistankens sorte Kokarde.

Gerhard Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Pürschel maa undskylde, at vi ikke alle her i Tinget nærer samme Kærlighed til Akademisk Skyttekorps og samme blinde Tillid til Korpsset, som det ærede Medlem gav Udtryk for. Jeg tillader mig at henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at der saavel i § 1 som i § 2 er udtalt, at der kan erhverves Tilladelse af Justitsministeren i paakommende Tilfælde. Det hedder, at det er forbudt uden Tilladelse af Justitsministeren. Hvis den siddende Regering eller Justitsministeren finder det formaalstjenligt, at Akademisk Skyttekorps indtager en Særstilling, vil han kunne give Tilladelse dertil; men at stille Akademisk Skyttekorps og Skytteforeningerne i det hele taget udenfor den almindelige Regel, at der skal Tilladelse til at erhverve og besidde saadanne Vaaben, finder jeg absolut ingen Anledning til.

Med Hensyn til § 10 vil jeg gøre en kort Bemærkning. Paragraffen forbyder Statens Tjenestemænd at være i Ledelsen eller paa anden Maade være lønnet i den private Vaabenfabrikation. Jeg kan ikke rigtig forstaa, at Venstre og det konservative Folkeparti ikke kan gaa ind paa en saadan Bestemmelse; thi det er jo ingen Hemmelighed, at for ikke saa forfærdelig længe siden fandtes en tjenstgørende dansk General og, saa vidt jeg husker, en tjenstgørende dansk Overofficiant knyttet til en dansk Vaabenfabrik, og det forekommer mig dog at være lidt ved Siden af det rimelige, om